

SENTÈNCIA 17-94 DE 13 DE DESEMBRE DE 1994

**Aute de sobreseïment.- Dol.- Principi de legalitat penal.-
Despeses processals.**

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que en la causa de referència es va dictar pel Tribunal de Corts aute el dia 3 de febrer de 1994, del qual dimana el referenciat rotlle. El Tribunal de Corts considera que els problemes existents entre les parts s'havien de tramitar per la via civil com ho posa de relleu el propi querellant en el seu escrit i procedeix en conseqüència al sobreseïment provisional de l'esmentada causa.

2. RESULTANT: que contra l'aute de sobreseïment es va alçar el present recurs de suplicació interposat per la querellant Sra. B.S. com a hereva universal del seu germà Sr. Joan B.S., representada i defensada pel seu lletrat Sr. Grau i Esplandiú al·legant com a fonaments del seu recurs els següents, segons apareixen exposats al seu escrit d'interposició del recurs: "per error en l'apreciació de la prova". Manifesta que la germana de la processada va atorgar testament per davant notari instituint el seu espòs Joan B. S., com a hereu universal i revocant d'aquesta forma el testament atorgat anteriorment a favor de la seva germana. La processada va formular demanda davant dels tribunals espanyols per tal d'impugnar les referides disposicions testamentàries procedint a cancel·lar el compte bancari establert a la Banca Reig la titularitat del qual compartia amb la seva germana. Subratlla que no està negat per la defensa que la meitat del ròssec de dit compte correspondria als hereus de la seva germana difunta; afegeix que un any després de la denúncia, la Sra. Àngela B.A., va aportar una declaració presumptament signada per la seva germana, prova fortament dubtosa, motiu pel qual va demanar la pràctica d'unes proves pericials cal·ligràfiques, petició que ha estat desoïda per part del Tribunal de Corts. Considera finalment que la decisió es va fonamentar indirectament sobre el fet que una persona de 78 anys no pot actuar dolosament, malgrat que és evident que algú ha dirigit les seves passes. Demana la prossecució de la causa i, si és el cas, prèvia la pràctica d'aquelles proves que siguin pertinents, el dictamen de l'aute de processament.

3. RESULTANT: que la defensa fa ressaltar que el recurs havia d'ésser declarat inadmissible perquè no estava formulat ni contra una sentència ni contra una resolució que posi fi o impedeixi la prossecució de la causa. Fa observar també que no està provat que la Sra. Glòria B.S., acceptés l'heretament del seu germà i que en justícia la seva qualitat per actuar en representació és dubtosa, encara que va produir còpia del testament en mèrits del qual era instituïda hereva universal del causant. Considera, quant al fons, que la prova ha estat correctament apreciada. Afegeix que la Sra. B.S. va barrejar dues qüestions importants: 1) la validesa o no del testament atorgat per la germana de la processada a favor del seu marit, 2) la propietat de la meitat dels fons disposats per la processada a la Banca Reig.

4. RESULTANT: que finalment s'ha d'assenyalar que el Ministeri Fiscal s'ha oposat al recurs presentat demanant la confirmació de l'aute recorregut per ser ajustat a dret, en no considerar els fets exposats constitutius de delictes, havent-se de dilucidar els interessos que els oposen per la corresponent jurisdicció civil.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que per aute de data 12 d'octubre de 1994, el Tribunal Superior de Justícia va declarar admès el recurs de suplicació presentat, atès que els autes de sobreseïment del Tribunal de Corts que impedeixen la prossecució de la causa són recurribles en suplicació (article 2 del Decret del 13 de juliol de 1990) i que la decisió pronunciada el 3 de febrer de 1994 d'aquest últim Tribunal correspon a la categoria esmentada. Que, per altra part, el recurs va ésser interposat per una part legítima (hereva universal del causant), de conformitat amb l'article 4 del Decret de 13 de juliol de 1990. Que per aquest motiu el Tribunal Superior de Justícia va admetre el recurs en l'aute esmentat.

2. CONSIDERANT: que, pel que fa al fons, els fets investigats no són constitutius de cap tipus de delictes, que en efecte el dol comporta "la intenció fraudulenta" o "la voluntat dirigida vers una finalitat il·lícita" de part del processat; cosa que no apareix en les circumstàncies d'aquesta causa. Que el litigi exposat s'hauria de tramitar per la via civil, per aplicació del principi de legalitat penal.

CONSIDERANT: que, per tot això convé desestimar el recurs de suplicació, confirmant la sentència recorreguda, i imposant les costes causades a la part recurrent.

Vistes la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els usos i costums i d'altres fonts del Dret del Principat d'Andorra.

D E C I D I M

1. Desestimar el recurs de suplicació interposat en la causa i rotlle de referència.

2. Imposar el pagament de les costes processals causades en aquest recurs a la recurrent, la qual té la possibilitat de reservar les accions civils que l'assisteixin.

3. Declarar la fermesa de la sentència recorreguda, acordant la devolució dels autes al Tribunal de Corts amb testimoni d'aquesta sentència, per al seu compliment i la seva execució. Demanem l'avís de recepció.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.